แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

Motivation in Selected Study in Bachelor Degree of Students at Rajamangala University of Technology Lanna, Chiangmai

นพรัตน์ เตชะพันธ์รัตนกุล[1*], ปาริชาติ บัวเจริญ[1] และ ปวันรัตน์ บัวเจริญ[2]

Noparat Techapunratanakul[1*] Parichat Buacharoen[1] and Pawanrat Buochareon[2]

[1] อาจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา 128 ถนนห้วยแก้ว ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300

[2] อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ 63 หมู่ 4 ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ 50290

[1] Lecturer in the Faculty of Sciences and Agricultural Technology, Rajamangala University of Technology Lanna: 128 Huay Kaew Road, Muang, Chiang Mai, Thailand, 50300

[2] Lecturer in the Faculty of Liberal Arts, Maejo University: 63 M. 4, Sansai, Chiang Mai, Thailand, 50290

* E-mail: kpnoparat.ple@gmail.com

Received *May 7, 2019;* ***Revised*** *December 10, 2019;* ***Accepted*** *February 26, 2020*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 329 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ที่มีค่าความเชื่อมั่น .90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1) แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการประกอบอาชีพเป็นแรงจูงใจสูงสุด รองลงมาคือ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ

2) นักศึกษาที่เลือกเรียนคณะที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยรวมและด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันและด้านการประกอบอาชีพไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: แรงจูงใจ, การศึกษาต่อ, ปริญญาตรี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

Abstract

This research aimed to study and compare the motivation in selected study in bachelor degree of students at Rajamangala University of Technology Lanna, Chiangmai. The 329 samples were the first year students, by proportional stratified random sampling. The instrument used in collection data was questionnaire with reliability at .90. Data were analyzed into frequency, percentage, mean score, standard deviation (SD), One-way ANOVA, Scheffe's Method,

The results were founded as the followings:

1. Totally, the motivation in selected study of the first year students were at high level. Each aspect of motivation was also at high level. After the considerations of each aspects, the results showed that occupation was at high level, and educational institution's image, related-person, and personal reason respectively.

2. The students who selected different faculties, entirely, the students' motivation were not different.

3. The students, who had the previous learning achievements were different, they had motivation to continue their bachelor degree. The results absolutely showed that the occupation was significantly difference at .05. However, personal reason and institution's image were no differences.

Keywords: Motivation, Further education, Bachelor Degree, Rajamangala University of Technology Lanna

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดความเจริญงอกงามของบุคคล โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านการฝึก การเรียน การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อมของสังคม การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและการสืบสานทางวัฒนธรรม การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมในการดำรงชีวิต ซึ่งสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สถาบันการศึกษาจึงเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความสามารถเพื่อสนองความต้องการทางระบบเศรษฐกิจของประเทศที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว (สุธารัตน์ อนุกูลประเสริฐ, 2538) ซึ่งบุคคลทั่วไปจะให้ความสำคัญกับการศึกษาในระดับปริญญามากโดยมีแนวคิดว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ได้ดีทำให้บุคคลทั่วไปพยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับสูงที่สุด จนมีคำกล่าวที่ว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่นิยมคนที่มีปริญญา (วันวิสาข์ แก้วสมบูรณ์, 2554)

สถาบันอุดมศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคผลิตจริง การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน นอกจากนี้ พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษาคือการผลิตบัณฑิตหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและมีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนดและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญา ที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติ เพื่อที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของสภาพเศรษฐกิจของสังคม ความต้องการของตลาดแรงงาน และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และในขณะเดียวกันก็มุ่งขยายและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ผู้ที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี โดยที่ทางมหาวิทยาลัยได้มีการจัดการเรียนหลายหลักสูตร เพื่อให้นักศึกษาได้เลือกศึกษาต่อตามความสามารถ ตามความถนัดหรือตามความชอบ ซึ่งแต่ละหลักสูตรจะมีลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกันออกไป จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของ

จำนวนนักศึกษาที่สมัครเข้าศึกษาต่อและจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2558-2561 ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ และคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ (งานทะเบียน มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา เชียงใหม่) แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนนักศึกษาที่สมัครเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในปีการศึกษา 2558-2561 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

คณะ	จำนวนนักศึกษาที่มาสมัคร				จำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษา			
	2558	2559	2560	2561	2558	2559	2560	2561
วิศวกรรมศาสตร์	2,649	2,541	2,840	2,832	895	736	862	834
บริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์	3,983	3,588	2,906	3,790	1331	1132	1060	1140
ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์	955	888	865	824	450	384	359	329
รวม	**7,587**	**7,017**	**6,611**	**7,446**	**2,676**	**2,252**	**2,281**	**2,303**

หมายเหตุ: ปีการศึกษา 2558-2560 เป็นยอดสมัครเฉพาะกรณีรับตรงเท่านั้น ส่วนปีการศึกษา 2561 เป็นยอดผู้สมัครทั้งหมดจาก TCAS1-TCAS5

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจะเห็นได้ว่าจำนวนนักศึกษาในแต่ละคณะมีจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อที่ต่างกัน บางสาขาอาจจะมีนักศึกษาเข้าศึกษาต่อจำนวนมาก เมื่อเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมาหรือบางสาขาอาจจะมีนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อน้อยเมื่อเทียบกับปีการศึกษาที่ผ่านมา ซึ่งสาเหตุหลักที่นักศึกษาเลือกศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกันอาจมีผลมาจากแรงจูงใจในแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน เช่น เหตุผลส่วนตัว ลักษณะของสถาบัน บุคคลที่เกี่ยวข้อง การประกอบอาชีพ (นิตยา ประเสริฐประศาสน์, 2546) ปัจจัยทางสังคม และปัจจัยทางเศรษฐกิจ (วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย, 2543) การสนับสนุนของผู้อื่น และด้านการเรียนเพื่อรู้ (สมชัย เจนจตุรงค์, 2541) ค่าใช้จ่าย การยอมรับในสังคม หลักสูตรมีความน่าสนใจ (กิตติยา เพชรดี, 2558) เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษา การวางแผนการจัดการเรียนการสอนและเผยแพร่แก่สาธารณชนให้รู้จักมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนามากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านการประกอบอาชีพ ต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในแต่ละคณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ จำแนกตามคณะที่เลือกศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านการประกอบอาชีพ

2. ขอบเขตของประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ คณะศิลปกรรมและ

สถาปัตยกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ และคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 2303 คน (งานทะเบียนมหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา เชียงใหม่) คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของเครจซี่และมอร์แกน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 329 คน ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 119 คน คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ จำนวน 161 คน และคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 49 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านการประกอบอาชีพ โดยคำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาเป็นรายข้อ แล้ววิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item – Objective Congruence : IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2. การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้ได้

3. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ติดต่อตัวแทนนักศึกษาแต่ละสาขา ชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. แจ้งกำหนดการในการตอบแบบสอบถาม

3. ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนทุกฉบับ

4. ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยกระทำการประมวลผลข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เป็นแรงจูงใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เป็นแรงจูงใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เป็นแรงจูงใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เป็นแรงจูงใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เป็นแรงจูงใจน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ในการวิเคราะห์ข้อมูลความแตกต่างของคณะที่เลือกศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method)

5. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ร้อยละ 36.17 บริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ร้อยละ 48.94 และคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ร้อยละ 14.89 ส่วนมากเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนเดิมตั้งแต่ 2.51-3.50 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.18 รองลงมาคือ 3.51-4.00 ร้อยละ 24.92 และ 2.01-2.50 ร้อยละ 11.55 ดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2 จำนวนนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ

คณะ	วิศวกรรมศาสตร์	บริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์	ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์
จำนวน	119	161	49
ร้อยละ	36.17	48.94	14.89

ตารางที่ 3 จำนวนนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ไม่เกิน 2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
จำนวน	11	38	99	99	82
ร้อยละ	3.34	11.55	30.09	30.09	24.92

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงใหม่

จากการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 โดยด้านการประกอบอาชีพเป็นแรงจูงใจที่สูงที่สุดในการศึกษาต่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รองลงมาคือ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ ดังตารางที่ 4 และรายละเอียดรายด้านตามตารางที่ 5-ตารางที่ 8 และเมื่อพิจารณาแยกตามคณะ พบว่า ด้านการประกอบอาชีพนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุด เท่ากับ 4.32 ส่วนในด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ยแรงจูงใจสูงที่สุด เท่ากับ 4.15 และพบว่านักศึกษาศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์มีแรงจูงใจทุกด้านน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับนักศึกษาคณะอื่น ๆ ดังตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม (เกรดเฉลี่ยสะสม) พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 3.01-3.50 มีแรงจูงใจเฉลี่ยในภาพรวมสูงที่สุด เท่ากับ 4.17 รองลงมาคือ เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.51-3.00 และเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.01-2.50 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.01-2.50 และตั้งแต่ 3.01-3.50 มีแรงจูงใจเฉลี่ยด้านการประกอบอาชีพสูงที่สุด เท่ากับ 4.37 และยังพบว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่เกิน 2.00 มีแรงจูงใจในทุกด้านต่ำที่สุดยกเว้นด้านเหตุผลส่วนตัว ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ โดยรวมและรายด้าน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.89	0.88	มาก
2. ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	4.08	0.74	มาก
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.92	0.80	มาก
4. ด้านการประกอบอาชีพ	4.30	0.75	มาก
รวม	**4.04**	**0.81**	**มาก**

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ด้านเหตุผลส่วนตัว

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1. มีความต้องการในวิชาชีพ	4.62	0.49	มากที่สุด
2. มีใจรักในสาขาที่เลือกเรียน	4.57	0.50	มากที่สุด
3. มีหลักสูตรและสาขาวิชาตรงตามความต้องการ	4.30	0.65	มาก
4. มีความถนัดในวิชาชีพ	4.05	0.72	มาก
5. บุคลิกภาพเหมาะสมกับวิชาชีพ	4.00	0.76	มาก
6. ต้องการมีวุฒิทางการศึกษาเพิ่มขึ้น	4.25	0.84	มาก
7. ชื่นชมผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้	4.17	0.74	มาก
8. ข้อบังคับจากผู้ปกครอง	2.55	1.40	ปานกลาง
9. ผู้ปกครองของนักศึกษาสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้	2.80	1.64	ปานกลาง
10. ต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ	3.32	1.11	ปานกลาง
11. สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว	3.53	0.83	มาก
12. การเลือกเรียนตามเพื่อน	3.25	1.35	ปานกลาง
13. นำความรู้ไปต่อยอดธุรกิจของครอบครัว	3.13	1.29	ปานกลาง
14. ต้องการยกระดับฐานะของตน	3.87	0.91	มาก
15. ต้องการ การยอมรับจากผู้อื่น	3.80	0.84	มาก
16. สามารถหาประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้	4.43	0.65	มาก
17. เป็นสาขาวิชาที่ท้าทายความสามารถ	4.25	0.79	มาก
18. เป็นวิชาชีพที่สามารถพัฒนาตนเองไปสู่ความก้าวหน้าได้	4.37	0.66	มาก
19. การเข้าศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ	4.38	0.67	มาก
20. ค่านิยมของสังคมในการเลือกศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้	4.17	0.74	มาก
รวม	**3.89**	**0.88**	**มาก**

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1. มาตรฐานและการจัดการศึกษาที่ดี	4.47	0.57	มาก
2. สถาบันแห่งนี้มีชื่อเสียง	4.15	0.61	มาก
3. หลักสูตรมีคุณภาพในการผลิตนักศึกษา	4.35	0.61	มาก
4. มีเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัย	4.15	0.73	มาก
5. คณาจารย์มีความรู้และความสามารถ	4.35	0.63	มาก
6. อุปกรณ์ที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	3.85	0.76	มาก
7. มีค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่สูงมาก	3.88	0.87	มาก
8. ที่ตั้งสะดวกต่อการเดินทางมาศึกษา	4.00	0.80	มาก
9. มีแหล่งฝึกงานที่ดี	4.02	0.83	มาก
10. มีห้องสมุดที่ทันสมัย	4.32	0.65	มาก
11. สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้	4.00	0.74	มาก
12. มีกองทุน กยศ.	4.17	0.67	มาก
13. มี WiFi ในการให้บริการอย่างทั่วถึง	3.90	0.82	มาก
14. มีรถรับส่งภายในมหาวิทยาลัย	3.53	1.07	มาก
15. สถาบันเป็นที่ยอมรับในสังคม	4.05	0.72	มาก
รวม	**4.08**	**0.74**	**มาก**

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1. ผู้ปกครอง ญาติ สนับสนุนให้ศึกษาต่อ	4.67	0.57	มากที่สุด
2. เพื่อนแนะนำให้ศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้	3.80	0.88	มาก
3. รุ่นพี่แนะนำให้ศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้	3.67	0.86	มาก
4. คำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนเดิม	3.82	0.91	มาก
5. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่	3.68	0.75	มาก
6. อาจารย์ที่สอนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้แนะนำให้ศึกษาต่อในสถานศึกษาแห่งนี้	3.78	0.80	มาก
7. เลือกศึกษาตามแบบอย่างนักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ	3.33	1.07	ปานกลาง
8. ผู้เรียนตัดสินใจในการศึกษาต่อเอง	4.63	0.61	มากที่สุด
รวม	**3.92**	**0.80**	**มาก**

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ด้านการประกอบอาชีพ

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1. เพื่อความมั่นคงในวิชาชีพ	4.45	0.50	มาก
2. ต้องการอาชีพที่มีเกียรติ	4.17	0.83	มาก
3. ต้องการมีรายได้สูง	4.38	0.74	มาก
4. ต้องการมีอาชีพที่สุจริต	4.67	0.57	มากที่สุด
5. ต่อยอดและพัฒนาอาชีพของครอบครัว	3.27	1.16	ปานกลาง
6. เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน	4.02	0.72	มาก
7. ต้องการมีโอกาสในการเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง	4.48	0.62	มาก
8. ต้องการหางานได้ง่ายขึ้น	4.50	0.65	มากที่สุด
9. ต้องการทำงานในหน่วยงานภาครัฐ	4.45	0.79	มาก
10. ต้องการทำงานในหน่วยงานภาคเอกชน	4.27	0.88	มาก
11. สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลาย	4.20	1.16	มาก
12. ต้องการประสบผลสำเร็จในวิชาชีพที่เลือกศึกษา	4.75	0.47	มากที่สุด
รวม	**4.30**	**0.75**	**มาก**

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะที่เลือกศึกษา

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	วิศวกรรมศาสตร์		บริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์		ศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.95	0.86	3.96	0.89	3.54	0.62
2. ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	4.15	0.73	4.09	0.75	3.87	0.62
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.94	0.78	4.00	0.80	3.63	0.67
4. ด้านการประกอบอาชีพ	4.28	0.83	4.32	0.76	4.28	0.68
รวม	**4.07**	**0.79**	**4.08**	**0.81**	**3.80**	**0.64**

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยของระดับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม (เกรดเฉลี่ยสะสม)

แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	ไม่เกิน 2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50	3.51-4.00
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	3.75	3.85	4.01	4.12	3.51
2. ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	3.50	4.15	4.20	4.17	3.86
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.56	3.84	4.16	4.01	3.63
4. ด้านการประกอบอาชีพ	3.63	4.37	4.30	4.37	4.28
รวม	**3.63**	**4.04**	**4.15**	**4.17**	**3.79**

ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ จำแนกตามคณะที่เลือกศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม

จากการผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบแรงจูงใจโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนคณะที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ดังตารางที่ 11

นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีเพียงด้านการประกอบอาชีพที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านการประกอบอาชีพไม่มีแตกต่างกัน ดังตารางที่ 12 และเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมทีละคู่ พบว่า ด้านการประกอบอาชีพ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่เกิน 2.00 มีแรงจูงใจน้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม (เกรดเฉลี่ยสะสม)

ANOVA			
แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	F	df	Sig.
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.584	2	.122
2. ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	2.775	2	.208
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	1.591	2	.338
4. ด้านการประกอบอาชีพ	.249	2	.794
รวม	**2.899**	**2**	**.199**

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม

ANOVA			
แรงจูงใจในการศึกษาต่อ	F	df	Sig.
1. ด้านเหตุผลส่วนตัว	4.967	4	.054
2. ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน	4.490	4	.065
3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.681	4	.154
4. ด้านการประกอบอาชีพ	8.131	4	.021*
รวม	**5.437**	**4**	**.046***

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ ของแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ ในด้านการประกอบอาชีพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิม	ไม่เกิน 2.00	2.01-2.50	2.51-3.00	3.01-3.50
เกรดเฉลี่ยสะสม ไม่เกิน 2.00	-	-	-	-
เกรดเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.01-2.50	0.744	-	-	-
เกรดเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 2.51-3.00	0.671*	0.073	-	-
เกรดเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 3.01-3.50	0.741*	0.003	-0.07	-
เกรดเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 3.51-4.00	0.658*	0.086	0.013	0.083

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. สรุปผลการวิจัย

1. ด้านข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเป็นนักศึกษาจากคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ร้อยละ 48.94 รองลงมาคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 36.17 และคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ ร้อยละ 14.89 ส่วนมากเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนเดิมตั้งแต่ 2.51-3.50 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.18 และนักศึกษาที่มีผลการเรียนเดิมไม่เกิน 2.00 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.34

2. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในภาพรวม พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในด้านเหตุผลส่วนตัวรายข้อ อยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยส่วนมากมีแรงจูงใจในระดับมาก ยกเว้นข้อความต้องการในวิชาชีพ มีใจรักในสาขาที่เลือกเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด และข้อบังคับจากผู้ปกครอง ผู้ปกครองของนักศึกษาสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ การเลือกเรียนตามเพื่อน นำความรู้ไปต่อยอดธุรกิจของครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง สรุปได้ว่า นักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาต่อเนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มีหลักสูตรและสาขาวิชาตรงตามความต้องการของนักศึกษา รวมถึงนักศึกษามีความต้องการในวิชาชีพและมีใจรักในสาขาที่เลือกเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาที่พัฒนาทักษะและประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับนักศึกษาเพื่อพัฒนาตนเองให้เกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพ

2.2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในด้านภาพลักษณ์ของสถาบันรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ ซึ่งข้อที่มีแรงจูงใจสูงที่สูงได้แก่ มาตรฐานและการจัดการศึกษาที่ดี รองลงมาคือ หลักสูตรมีคุณภาพในการผลิตนักศึกษาและคณาจารย์มีความรู้ความสามารถและมีห้องสมุดที่ทันสมัย ตามลำดับ สรุปได้ว่า นักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มีมาตรฐานและการจัดการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ มีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ และเป็นสถาบันที่ค่อนข้างมีชื่อเสียงมาอย่างยาวนาน รวมถึงมีค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่ไม่สูงมาก อีกทั้งมีที่ตั้งสะดวกต่อการเดินทาง

2.3 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องรายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยส่วนมากมีแรงจูงใจในระดับมาก ยกเว้นข้อผู้ปกครอง ญาติ สนับสนุนให้ศึกษาต่อ ผู้เรียนตัดสินใจในการศึกษาต่อเองอยู่ในระดับมากที่สุด และศึกษาตามแบบอย่างนักธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จ อยู่ในระดับปานกลาง สรุปได้ว่า นักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เนื่องจากนักศึกษาได้รับการสนับสนุนให้เรียนจากบิดา มารดา ผู้ปกครองและญาติพี่น้อง ยังรวมถึงการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ และคำแนะนำจากอาจารย์แนะแนวที่โรงเรียนเดิม

2.4 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในด้านการประกอบอาชีพรายข้ออยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยส่วนมากมีแรงจูงใจในระดับมาก ยกเว้นข้อต้องการมีอาชีพที่สุจริต ต้องการหางานได้ง่ายขึ้น และต้องการประสบผลสำเร็จในวิชาชีพที่เลือกศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด และการต่อยอดและพัฒนาอาชีพของครอบครัว

อยู่ในระดับปานกลาง สรุปได้ว่า นักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ เนื่องจาก นักศึกษาต้องการประสบผลสำเร็จในวิชาชีพที่เลือกศึกษา และมีความต้องการที่จะหางานได้ง่ายขึ้น อีกทั้งต้องการมีอาชีพสุจริต

3. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจ พิจารณาตามคณะที่เลือกศึกษา พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีแรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันและด้านเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ และคณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีแรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

4. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ แต่ละคณะมีแรงจูงใจในการศึกษาไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในภาพรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีเพียงด้านการประกอบอาชีพที่มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านการประกอบอาชีพไม่มีแตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาที่ระดับนัยสำคัญ .10 จะพบว่าด้านเหตุผลส่วนตัวและด้านภาพลักษณ์ของสถาบันมีแรงจูงใจแตกต่างกัน และเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมทีละคู่ พบว่า ด้านการประกอบอาชีพ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่เกิน 2.00 มีแรงจูงใจน้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ

7. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการประกอบอาชีพเป็นแรงจูงใจสูงสุด รองลงมาคือ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้ (1) ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันการศึกษาเป็นหนทางนำไปสู่การประกอบอาชีพ คนทุกคนมีความต้องการหางานทำให้ง่ายขึ้นโดยทำงานให้ตรงกับสายวิชาชีพที่ตนเองเรียน เพื่อจะได้ใช้วิชาความรู้ความสามารถที่เรียนมาได้เต็มความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ อัญชลี พ่วงสมบัติ (อ้างถึงในนิตยา ประเสริฐประศาสน์, 2546) พบว่า แรงจูงใจด้านการประกอบอาชีพเป็นแรงจูงใจอันดับ 1 ในการเข้าเรียน (2) ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากสถาบันมีคณาจารย์ที่มีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ สถาบันมีชื่อเสียง มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้บริการและมีการจัดมาตรฐานการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพา แก้วจงประสิทธิ์ (2551) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาท พบว่าในด้านลักษณะของวิทยาลัยโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครู-อาจารย์มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญสูง เป็นแรงจูงใจระดับแรก (3) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก ประเด็นที่ให้ความสำคัญมากที่สุดคือข้อผู้ปกครอง ญาติ สนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี การศึกษาต่อในระดับนี้เป็นที่นิยมของสังคมไทย ซึ่งจะทำให้เป็นความภาคภูมิใจของคนในครอบครัว มีความคิดเห็นด้านการสนับสนุนของครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประศาสน์ ไสลวงษ์ (อ้างถึงใน กิตติยา เพชรดี, 2559) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ มหาบัณฑิตของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร (4) ด้านเหตุผลส่วนตัว

พบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ อยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจากนักศึกษามีใจที่รักในอาชีพและมีความภาคภูมิใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ถนัดและสนใจเพื่อพัฒนาตนเองให้เกิดก้าวหน้ายิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย เจนจตุรงค์ (2542) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในด้านเหตุผลส่วนตัวอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจที่มีระดับมากที่สุดคือ ความต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ จำแนกตามคณะที่เลือกศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 นักศึกษาแต่ละคณะ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ มีความคาดหวังความมุ่งมั่นในการเลือกที่จะศึกษาตามอาชีพที่ตนสนใจ รวมถึงมีความกระตือรือร้น ตื่นตัว เพื่อพัฒนาตนเองให้เกิดความก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา ทำให้สามารถเก็บเกี่ยวความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ไปใช้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจและตัดสินใจเลือกเรียนต่อตามสาขาวิชาที่ตนต้องการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ พบว่า ระดับแรงจูงใจรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก คือ นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน ภาคเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเดิมแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ โดยรวมและด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน และด้านการประกอบอาชีพ มีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีบุคลิกภาพเฉพาะตัวที่มีความกระตือรือร้นและมีความมั่นใจในตนเองเพราะมีผลการเรียนอยู่ในระดับดี และมีความมั่นคง แน่วแน่ มีความคิดเป็นของตนเอง มีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพในสายวิชาชีพที่เรียนมาและยังต้องการเพิ่มพูนความรู้ของตนเองให้มากที่สุด เพื่อใช้เป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนขั้นสูงขึ้นไปหรือนำไปใช้เป็นแนวทางในการหาอาชีพในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน (2540) พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน

8. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ควรมีการส่งเสริมในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามสภาพการทำงานจริงเพื่อจะทำให้นักศึกษาได้ทักษะการทำงานเสมือนจริง และสามารถวิเคราะห์ประยุกต์และแก้ปัญหาในลักษณะงานได้ รวมถึงการมีบทบาทของมหาวิทยาลัยเพื่อช่วยให้นักศึกษารู้จักตนเองว่ามีความสามารถ มีความสนใจ มีความถนัด และมีความต้องการอย่างไรเพื่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหรือเลือกประกอบอาชีพได้เหมาะสมกับนักศึกษามากที่สุด และมีบทบาทในการเสริมคุณธรรมจริยธรรมเพื่อปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นคนดี มีความรับผิดชอบ ควรมีการตรวจสอบปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอเพื่อให้หลักสูตรทันสมัยเหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในปัจจุบัน และมหาวิทยาลัยควรรักษาภาพลักษณ์ที่ดีไว้ให้เป็นที่จดจำของสังคม และมุ่งเน้นความสะดวกต่อการเดินทางมาศึกษารวมถึงมีกิจกรรมพัฒนาทักษะให้คณาจารย์อย่างสม่ำเสมอ รวมถึงสร้างช่องทางในการประชาสัมพันธ์ให้มหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จักของคนในสังคมให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างแยกสาขาวิชาเพื่อจะได้ทราบความแตกต่างของแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์และพัฒนาการจัดการศึกษาของแต่ละสาขาได้ รวมถึงขยายขอบเขตของประชากรในกลุ่มศึกษาให้กว้างขึ้น อาจจะเป็นภายในจังหวัด ภูมิภาค หรือทั้งประเทศ

2. ในการศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อ นอกจากใช้แบบสอบถามแล้วควรใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกต หรือใช้หลายวิธีรวมกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและครอบคลุมมากขึ้น

3. ควรศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อร่วมกับความคาดหวังและความพึงพอใจที่ได้รับจากการศึกษาในสถานศึกษาที่เลือก เพื่อที่ทางสถาบันการศึกษาจะได้นำผลลัพธ์ที่ได้ไปพัฒนาการจัดการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กิตติยา เพชรดี. (2559). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตคณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิตยา ประเสริฐประศาสน์. (2546). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วันวิสาข์ แก้วสมบูรณ์. (2554). *เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา*. สืบค้นวันที่ 25 กันยายน 2561. จาก www.tsu.ac.th/grad/report_/files/06044949200949.doc

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2543). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ.* กรุงเทพฯ: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.

สมชัย เจนจตุรงค์. (2541). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัย พณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.

สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน. (2540). *องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชา บริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.

สุธารัตน์ อนุกูลประเสริฐ. (2538). *ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของนักศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อัมพา แก้วจงประสิทธิ์. (2551). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาท*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง